

Det Kongelige Miljøverndepartement
Boks 8013, Dep
0030 OSLO

Enova SF
Abels gate 5
NO-7030 Trondheim

www.enova.no
tel 73 19 04 30
fax 73 19 04 31
post@enova.no

org.nr. 983609155
bank 4200 20 86187

Dato:
30.05.2008

Vår ref:
08/242-4/JMU

Deres ref:

Arkivkode:
N1-AN, N2-AAHØR, N3-
UTRD3

Høring: EU-kommisjonens forslag til direktiv som endrer kvotedirektivet (2003/87/EF) for å forbedre og utvide EUs kvotesystem

Enova viser til høringsbrev datert 28.mars 2008 vedrørende høring av endring av kvotedirektivet, og vi ønsker med dette å komme med våre innspill.

Prinsipielle forhold

Kvotesystemets hensikt er å være et kostnadseffektivt virkemiddel for å redusere utslipp av CO₂ og andre klimagasser. Enova stiller seg positiv til kvotesystemet som et slikt virkemiddel. Enova anser det som positivt at det nå fremmes forslag som legger til rette for langsiktige og forutsigbare rammevilkår som avklarer klimagassregimet helt fram til 2020, med en omforent forståelse og målsetting i hele EU-området. Dette er viktig for å stimulere til å gjennomføre investeringer og tiltak som har betydning langt fram i tid.

Enovas bidrag til reduksjon av klimagassutslipp

Utslipp av klimagasser er i stor grad knyttet til omforming og bruk av energi. Enovas oppdrag er knyttet til arbeidet med å øke produksjonen av fornybar energi og å redusere etterspørselen etter elektrisitet og fossilt brensel. Ved utgangen av 2007 var Enovas akkumulerte kontraktfestede energiresultat for perioden 2001-2007 på totalt ca 10 TWh. I tilknytning til resultatrapporten for 2007 ble det gjennomført en analyse av hvilken betydning dette har for CO₂-utslippet. Hvis det forutsettes at alternativ oppdekning av kraft kommer fra gasskraft uten CO₂-rensing, og at resultatene fra varme- og energibruksprosjekter fører til reduksjon både i bruk av olje og elektrisitet, anslås effekten på norske CO₂-utslipp av alle Enovas hittil kontraktfestede prosjekter til å være 3,3 millioner tonn pr år. En videreføring og intensivering av Enovas virksomhet kan dermed med de samme forutsetninger bety at vi fram mot 2020 kan bidra til en reduksjon i størrelsesorden 10 mill tonn CO₂ pr år. Det samlede norske klimagassutslippet var til sammenligning på 53,7 millioner tonn CO₂-ekvivalenter i 2006.

Disse vurderingene er basert på mange usikre faktorer og forutsetninger, men kan likevel være relevant for en vurdering om hvor ambisiøs en reduksjon i klimagassutslippene på for eksempel 20 % innen 2020 er for Norge.

Omfang av kvoteplikten

Enova stiller seg positiv til at kvotesystemets omfang utvides, og at andelen vederlagsfrie kvoter reduseres. Det er positivt at luftfart skal innlemmes i kvotedirektivet. Det bør dessuten være mulig å også innlemme landtransport og skipsfart i direktivet. Det etterlyses en begrunnelse for at det legges opp til at luftfartsektoren skal tildeles men andel gratiskvoter innledningsvis i perioden, med påfølgende nedtrapping. Transportsektoren kan, på samme måte som kraftsektoren, overføre kostnadene fra CO₂-kvotekravet til brukerne av tjenesten. Transportsektoren burde derfor kunne behandles på samme måte som kraftsektoren, med andre ord ingen tildeling av gratiskvoter. Et slikt krav vil imidlertid trolig betinge at landtransport og skipsfart legges inn under kvotedirektivet, ettersom en ellers vil gi en utilsiktet konkurransevridning fra luftfart over til landtransport og skipsfart.

Innføringen av direktivet åpner for en risiko for såkalt karbonlekkasje (carbon leakage) innenfor enkelte sektorer, slik at det blir mer lønnsomt å produsere varer utenfor kvoteregimet. Det må etableres et gjennomtenkt regelverk som ivaretar de sektorer som er spesielt utsatt for denne risikoen. Alternativet med en kvotetoll er interessant og bør utredes videre, i og med at en gjennom dette vil gi insentiv til å få ned CO₂-utslipp i disse sektorene både i og utenfor kvoteregimet.

Kobling til andre kvotesystemer

For å styrke de globale effektene er det sannsynligvis avgjørende at det etableres koblinger til tilsvarende systemer utenfor EU.

Med tanke på å få på plass en global avtale, bør det vurderes å gi CDM-prosjekt bedre langsiktige vilkår.

Referanseår

Nivået på utslippsmålene som fastsettes er et vesentlig element for at kvotesystemet skal ha den tiltenkte funksjon. Det er derfor viktig at ikke målene settes for lave, slik som var tilfelle i første periode. Valg av referanseår og målemetodens godhet er i den sammenheng vesentlig.

I forslag til kvotedirektiv er 2005 satt som referanseår for måling av utslippsreduksjoner. Ideelt sett burde flere år vært lagt til grunn for å unngå at årlige variasjoner for urimelig store utslag. Dette krever at målinger av god kvalitet er tilgjengelig. Det bør derfor vurderes om tall fra 2006 og 2007 kan inkluderes i fastsettelsen av referanseutslippene.

Bruk av inntekter fra salg av kvoter

Forslaget om at 20 % av inntektene fra kvotesalg skal øremerkes for bestemte formål kan være uheldig, da forutsetninger og behov vil være ulike i de enkelte land. Det enkelte medlemsland vil sannsynligvis best kunne fastsette både omfang og hvilke formål midlene skal brukes til.

Unntak for små energianlegg

Det foreslås å heve grensen for små installasjoner basert på forbrenning fra 20 MW opp til 25 MW, forutsatt at utslippene ikke overskrider 10 000 tCO₂/år. Prinsipielt er det et unødvendig overlapp å sette både en MW-grense og en utslippsgrense. Følgelig burde det være tilstrekkelig å definere maksimalgrensen for årlige CO₂-utslipp. En maksimalgrense relatert til årlige CO₂-utslipp som erstatning til en grense relatert til installert effekt sørger for at forbrenningsanlegg basert på fornybare energikilder foretrekkes fremfor forbrenningsanlegg basert på fossile brensler. En slik maksimalgrense er derfor å foretrekke.

Enova har for øvrig ingen merknader til de foreslåtte endringer i kvotedirektivet

Med vennlig hilsen
Enova SF

Øyvind Leistad
Avdelingsdirektør

Jens Musum
Seniorrådgiver